

nu derhos en anden Grund, som ganske affecter fra, maatte lede til at forkaste en saadan Forøgelse af Cavalleriet: De politiske Forhold, der bevægede Regjeringen til at forøge Forsvarsmidlerne, involverede en Mulighed, der ikke kunde lades ude af Betragtningen, den nemlig, at de enkelte Landsdeles Forsvar kunde blive isoleret, idet Forbindelsen mellem Halvøen og Verne og mellem disse indbyrdes blev afbrudt. I saa Fald vilde en Forøgelse af Cavalleriet paa den antydede Maade i det afgjørende Øieblik ikke komme den Landsdeel til Nytte, der blev udsat for Angreb, man vilde ikke kunne faae overført til denne fra de andre Landsdele den fornødne Forstærkning af Mandskab og Heste, og hvis dette endog lykkedes, vilde man derved utilbørlig blotte en af de andre Landsdele for Cavallerie, idet man paa Grund af det ringe Antal taktiske Afdelinger maatte overføre til den angrebne Landsdeel en af de tilstedeværende som forudsat uforholdsmæssig forstærkede Afdelinger.

Hvis man muligens vilde paastaae, at Regjeringen vel kunde have Grund til at danne en ny selvstændig Cavallerie-Afdeling, men at Mandstabet foreløbigen kunde have været tildeelt de alt bestaaende Afdelinger til Uddannelse, og at Oprettelsen af en ny selvstændig Afdeling saaledes kunde være udsat, indtil det viste sig, at der blev Brug for Armeen, — hvis man vilde paastaae dette, da vilde for det Første det nysberørte Hensyn til en mulig Isolering af de enkelte Landsdeles Forsvar vise det Ugrundede i en saadan Paastand. Dernæst vilde atter her det fornødne Kendskab til Forholdene lede til at forkaste en saadan Fremgangsmaade; et Cavallerie-Regiment, der saaledes i det sidste Øieblik sammensattes af Befalingsmænd og Mandskab fra forskellige Afdelinger, i hvilket altsaa den ene ikke kendte den anden, den Foresatte ikke sine Undergivne, og som derhos i alt Fald kun kunde tildeles utilredne Heste, vilde overfor en nogenlunde dygtig Fjende være saagodtsom uden Værd. At Cavallerie endnu mindre ved Udbruddet af en Krig kan improviseres blot ved Hjælp af Begejstring, Penges osv., som, hvor Nøden absolut tvinger dertil, kunde see med Infanterie, det behøver neppe nogen særlig Forklaring,

naar man kun erindrer hvormegen Tid Dressuren og Materiellets Anskaffelse kræver.

Det vil saaledes neppe for Noget være vanskeligt at indsee ikke blot det Forsvarlige men ogsaa det aldeles Nødvendige i betimelig at oprette et nyt Cavallerie-Regiment. Idet Regjeringen derfor maatte beslutte sig til paa denne Maade at forøge Cavalleriets Styrke, indskrænkede man sig foreløbigen til et Stridt, der tilnærmelsesvis bragte Cavalleriet til den Styrke, det i Armeens Organisationsplan er forudsat at have; man gjenoprettede det 1ste Dragon-Regiment, idet man samlede det dertil disponible, fra Hertugdømmet Slesvig udfkræve, vaabenøvede Mandskab i 2 Escadroner. Det i det Foresgaaende Anførte vil tillige indeholde en Begrundelse af Regjeringens Forlangende, at Cavalleriets Styrke i Finantsloven for næste Aar beregnedes til 6 Dragon-Regimenter.

Sluttelig være det endnu bemærket, at Regjeringen ingenlunde, som af Finantsudvalget forudsat, har anset 5 Dragon-Regimenter for tilstrækkelige i Finantsaarene 1851—54. (Se Folkethingets Forhandlinger i Rigsdagstidenden, 5te Sæssion Spalte 29, 81—82, 85—86, 101—102, 1751, 1754, 1877—78, 1880—81, 1888, 1890—94, 1895—99, 2374—75, og 2377.) Som det af disse Forhandlinger fremgaaer, har den daværende Krigsminister netop møttveret Bigtigheden af at gjenoprette det 1ste Dragon-Regiment, og saaledes med Hensyn til Cavalleriets forholdsvis ringe Styrke opretholde Armeens Organisationsplan. Ministeren har ligeoverfor Rigsdagens Modstand ikke kunnet sætte sin Anskuelse igennem; en Træfaldelse af den vil man derimod ikke kunne paavise.

Kjøbenhavn, den 10de Januar 1855.

C. F. Hansen.

Med Hensyn til de sidste Ord i denne Erklæring skal Udvalget henvise til Landsthingets Tidende for 5te Sæssion Spalte 2404, hvor det meddeles, at General Hansen har tilbagetaget sit Vnderingsforslag om Bevillingen af Munderingsgjenstande til Dragonregimentet.